

καὶ τῆραι καὶ κιδάρεις, μὰ νὰ βγοῦν κ' ὄρεκτικοί

Σλακμίον ἀστακοί
κόνεινοι κ' ἄρματιωμένοι
κ' ἄλ' Ἀμερικὴν φταζομένοι.

Καὶ σὺ τότε πνίγων θλίψεις
μὲ πάρας νὰ καλοφύγῃς
τοὺς Ρωμηοὺς τοὺς ἀσκαπεῖς.

Καὶ σκιρτῶν νὰ παρελάσῃς
ἀπὸ τρώπαια θάλασσης
μὲ ρομφαίαν ἀστραπῆς.

Πρὸς ὁδοὺς ποτιῖας τρώπου,
στης τὸ κορμὶ σου ντοῦρο...
κάννιζε καὶ κάπου κάπου
τῆς Αἰθίης κανένα ποῦρο.

Ἵλοι χάσκοντες θὰ μείνουν
κ' ἄερόπλοια θὰ γίνουν
στὸ Ρωμαϊκὸ μὲ μῆρα.

Καὶ μ' ἐκεῖν' ἀερόμαχοι,
ποῦ δὲν θάχουνε στομάχι,
θὰ πετοῦν εἰς τὸν ἄερα.

Τότε σοβαροὶ καὶ μῆμοι,
τότε καὶ τρανοὶ καὶ νάνοι
θὰ γενοῦν ἀερόδρομοι,
θὰ γενοῦν ἀερόπλοιοί.

Καὶ σ' τὴν χώραν τῶν ἡλίων
καὶ σ' τὴν γῆν τῆς ἀδρανείας
Στόλος εἰς ἀερόπλοίων
ἐνωθεὶς θὰ πολεμῇ,
καὶ θὰ δολιχοδρομῇ
σὲ σπαδάδας οὐρανίας.

Τότε δρόντα τῶν ἀέρων,
τῶν νεφῶν καὶ τῶν αἰθέρων,
τότε μ' ἀεροτορπῆλλας
θὰ σκοποῦν ἄερον στήλας.

Χωρὶς λεπτὰ καὶ δάνεια
θὰ γίνουν πλοῖα σπάνια
μετῆρα κ' οὐράνια.

Τότε κ' ἀερόδάμονες, τότε κ' ἀερόποροι
μὲ τοὺς ἀεροστόλους
θὰ βᾶν πάντα πλήρη
γὰρ τοὺς ἀεροπόλους.

Τότε τὸ Βουλευτήριον ἀερωδὸν πατέρων
ἀερόλογοι φαλμοὶ θὰ φάλουν ὀλοῖνα,
καὶ θὰ τρακάρουν συνεχῶς ἐπάνω τῶν ἀέρων
πολλὰ κρανία τῶν Ρωμηῶν ἀεροποικιμένα.

Τότε κ' ἀερόβάλασκα θ' ἀνοίγῃς ἑκτενῆς,
ἀτίρμων, ἀχανῆς,
μ' ἀεροκουμπιούριατα
κ' ἀεροκαπιόματα.

Τότε κ' ἡ τάλαινα πατρὶς
χορεύουσα σὰν ὄρχηστρίς

κ' ἱγείρουσα πρὸς οὐρανοὺς τὴν κεφαλὴν τὴν οὐλὴν
θὰ πῆ καθὼς ὁ Σωμεὸν πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἔλων;
νὺν ἀπολοῖς, δέσποτα, τὴν ταπεινὴν σου δοῦλὴν
στ' εἶδα τὸν σωτήριον, τὸν ἀερόδω Στόλον.

Καὶ τότε ἐπάνω τῶν νεφῶν
περιχαρῆς θ' ἀράσῃ,
καὶ σ' τῶν σωτήριον τῶν σοφῶν
τὸ πλῆθος θ' ἀνακράσῃ:

Ἐλὰ σ' τοὺς κόλπους μου Βουλὴ μολῶν ἀερόπορον,
ποῦ κράτος μ' ἔκαμες νεφῶν ἀέρων, μετεώρων.
Ἔσεῖς ἐπαναφέρατε τὰ κλέη τὰ θαλάσσια,
κάθε μου Στόλος σήμερα
δὲν ἦτο παρὰ χιμαίρα,
κ' ἐν τούτοις ἀερόπλοια σκαρῶσατε θαιμάσια.

Στρατὸ δὲν εἶχα σ' τὴν ξηρὰ,
κ' ἐν τούτοις μ' ἰσυνδράματε,
καὶ στρατηγὸς ἔκαματε,
ποῦ κάνουν θραῦσι σ' τὰ νερά.

Δεῦτε λοιπὸν ἐκείνην
τὴν σφαῖραν τὴν γῆνιν
διὰ παντός ἀφήσατε.

Καὶ μὲ φαλμοὺς εὐμόλπους
εἰς αἰθέρου κόλπους
ἔλατε νὰ τρυφήσατε.

Οἱ Μάγοι τῆς Ανατολῆς στὸν κορυφαῖον τῆς Βουλῆς.

Πρωτοπουργὸ καὶ χάρμα
τῆς ἡμέρας,
πέτα μὲ φλέγον ἄρμα
σ' τοὺς αἰθέρας.

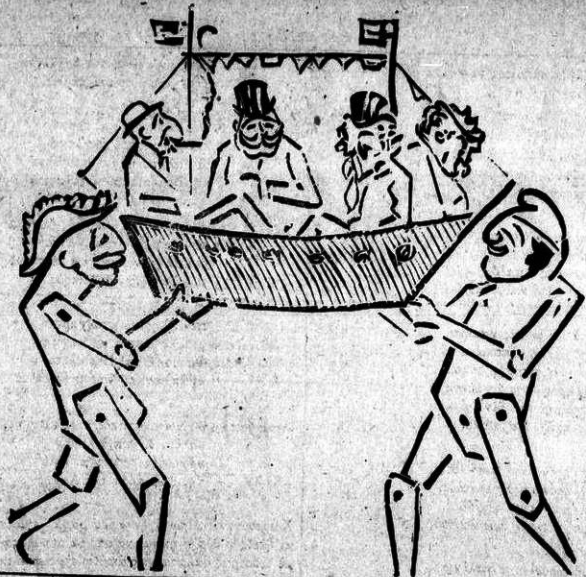
Τὸν οὐέριον μας θὰ βγάλωμε
καὶ πάλι,
πλὴν δασ κ' ἐν σοῦ φέλωμε
χαλάλι.

Δώστε μας καὶ κουδούζα
νὰ κουδουσίωμε,
καὶ βάλτε τὸν στήν κούζα
νὰ τὸν κουνήσωμε.

Τούτων νὰ προσκυνᾶτε
τὴν μόνον Ἀρῆ μας,
καὶ μὴ μας τὸν ζυγνᾶτε
τὸν κανακάρη μας.

Δώστε μας καὶ φουσιχὲ
νὰ τὸν φουσιχῶμε,
μὰ καὶ καμπὸ ἄσκη
νὰ τὰ φουσιχῶμε.

Δώστε μας καὶ μεταλόζα
γὰρ νὰ δρώσωμε,
κ' ἀπὸ ψιλὰ γαλόζα
νὰ μαρῶσωμε.

Ἐλεύθεροι καὶ σκλάβοι
φέστε τάλαντα,
καὶ χάριτο καρδίη
γὰρ τὰ Κάλαντα.

Φέστε μας καὶ κοτόπουλα
ψημένα,
γάλους καὶ γουρουνόπουλα
θερμμένα.

Κοιλίαις ὑγιονόμων
νὰ γεμίσωμε,
καὶ τούτους κατὰ νόμον
νὰ τιμῶμε.

Δώστε μας καὶ σταυρούς
νὰ τοὺς κρεμάσωμε,
κι' ἱπποτάς ἀγγυρούς
νὰ τοὺς θαυμάσωμε!

Πρόδοξο γὰρ χάρι' αὐτῶν
μαγεύεται.
Βασίται τήνερά αὐτῶν
καὶ χορεύεται.

Τὴν Πρόδοξο μὲ φόρου
τὴν σαλπίζομε...
ἔρριξομε τοὺς σπύρου
κι' ἐς ἄλπιζομε.

Φασουλῆς καὶ Ήσρικλέτος
ἔβηκαν νὰ τὰ ποῦν κ' ἐφέτος.

Χριστοῦγεννα, Πρωτοῦγεννα, τοῦ χρόνου μέρα πρώτη,
μοσχοβαλοῦν Χριστοῦψωμα, καὶ δόξ του φαγοπότι.
Χριστοῦγεννα, Πρωτοῦγεννα, χάρι' γὰρ τὴν πατρίδα,
γύρω σ' αὐτὸ δένδρο τῆς Ἀρχῆς

πολλοὶ προσμένουν εὐτυχεῖς
μὲ μάττα σὺν γαρίδα.

Δένδρο Χριστογεννητάκο
γὰρ λίγους καρποφόρο,
μὰ γὰρ πολλοὺς σκαπάτικο,
ἔσφι καὶ δέχτος ἄδρο.

Δένδρο ψωριάρικο, παιδιὰ,
ποῦ τῶφαιε σαπίλα,
καὶ πέφτουν κατὰ γῆς κλαδιά
καὶ μαραμμένα φύλλα.

Τὴν κλαίει ἔδω, τὴν κλαίει ἐκεῖ
τὴν γέφυκ κουφάλαι...
δένδρο νὰ βγάλῃς φυλικὴ
καὶ κούτσουρα μεγάλα.

Δένδρο γὰρ ἕλα κούτσουρα, δένδρο γὰρ τὴν φωτιὰ,
δένδρο μὲ νομοσχέδια γεμάτα καὶ χαρτιὰ,
δένδρο, ποῦ τὸ κατάκαψαν Ρωμῶν ἀστροπελέκια,
δένδρο, ποῦ τὸ πέλεχσαν ἀλόπητα πελέκια.

Δένδρο τῆς νέας γνώσεως καὶ τῆς βασιλεῖας σοφίας,
παθὼν ἐξ ἀτροφίας,
κι' ἔμωξ τὸρῆγεται καθέας,
καὶ τὸν καρπὸ τοῦ σὺν γευθῆς
ὡσὺν πρωτόπλαστοσ' Ἀδάμ ἐκ τῆς Ἐδέμ δὲν βγαίνει,
ἐξ ἔναντίας μάλιστα μπαινίης καὶ παραμπαινίης.

Καὶ τρέχει κλάσει νηοτικῆ
κοιτὰ του νὰ καθίση,
καὶ βεβαιόνουν μαρκεῖο
καὶ τώρα πῶς ἔ'νδιση.

Κλάμματ' ἀκούει περισσά,
καὶ μ' ἄλη τὴ σαπίλα